

Conny Luchtenburg nam via Kamers met Aandacht een 22-jarige jongen met een moeilijke thuissituatie in huis.

Conny (53): 'Het idee om een thuisloze jongere onderdak te bieden, speelt al sinds ik zelf drie kinderen heb. Mijn man en ik hadden al eens gekeken naar pleegzorg, maar met vier kinderen en te weinig slaapkamers voelde dat toen niet verantwoord. Toch liet het me nooit los. Ik werk bij het Leger des Heils, bij de reclassering en jeugdbescherming, en kom vaak verdrietige situaties tegen. Sommigen slapen nachtenlang in hun auto of zwerven van bank naar bank. Toen dit jaar onze derde uit huis ging en er een verdieping op de begane grond leeg kwam, was dat het moment om iemand te helpen. Via Kamers met Aandacht, een project dat kwetsbare jongeren op weg naar zelfstandigheid helpt, namen we een 22-jarige jongen in huis die elk moment op straat kon belanden.

We werden gekoppeld aan Daan*, die opgroeide in een huis vol spanning en daardoor een moeilijke jeugd heeft gehad. Door trauma's is hij nog niet in staat om zelfstandig een leven op te bouwen. Dat moet stapje voor stapje. Bij ons krijgt hij daar de ruimte voor, terwijl een coach hem richting zelfstandigheid helpt. Het doel is dat hij over twee jaar helemaal op eigen benen kan staan. Toen Daan bij ons kwam kijken, zag ik meteen iets zachts in zijn ogen. Een lieve, beleefde jongen, maar ook iemand die duidelijk al te veel had meegemaakt. Een week later trok hij bij ons in. We maakten praktische afspraken: over het gebruik van

de gedeelde badkamer en dat we van tevoren appen als we iets van elkaar nodig hebben. Het echte wennen zat 'm voor mij in iets anders. Daan had behoefte aan rust en een veilige plek. Ik schoot juist in de rol van zorgzame moeder: ik wilde helpen met werk zoeken en iedere dag weten hoe het met hem ging. Toen ik

merkte dat hem dat juist benauwde, was dat een spiegel. Het is juist de kunst om iemand niet als een nieuw kind te behandelen. Toen ik een stapje terugdeed, groeiden we dichter naar elkaar toe. Ik heb Daan de afgelopen maanden echt zien opbloeien: hij kwam binnen als een jongen met hoog opgetrokken muren, maar nu nodigt hij me spontaan uit voor een kop koffie. Op woensdagen en zaterdag schuift hij meestal bij ons aan, en wanneer we op vakantie

zijn, geeft hij onze planten water. Het raakt me dat een jongen die eerst nergens terecht kon, weer langzaam zijn leven opbouwt. Daan volgt therapie, hij begint binnenkort met vrijwilligerswerk en heeft foto's van zijn opa en oma opgehangen in zijn kamer. Onlangs vertelde hij me nog hoe dankbaar hij is dat hij eindelijk een eigen plek heeft. Op dat moment denk ik: hoeveel moeite is het eigenlijk? Met een klein gebaar kun je een enorm verschil maken in het leven van een ander. Als Daan straks weg is, zou ik het zeker weer doen. Iedere jongere verdient een plek waar de deur openstaat! ▶

Daan kwam binnen met hoge muren, nu nodigt hij me spontaan uit voor een kop koffie

*DAAN IS EEN PSEUDONIEM. POLO CALVIN KLEIN, ROK COSTES, LAARZEN MEXX, OORBELLEN EN KETTING BEADIES, ARMBAND VINTAGE

